

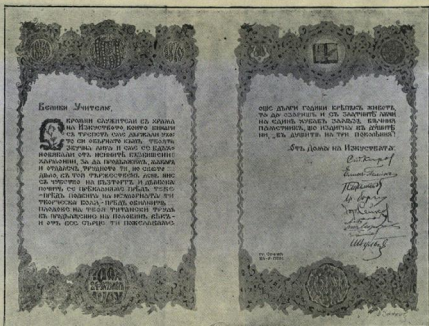
Уважаемі граждані и граждани,

Въ вашитъ съчувствени последи, въ привѣтливия изразъ на вашитъ лица азъ чета, коако ви съмь близка и свой. Азъ се чувствувамъ тѣя честитъ въ тѣя тоува атмосфера отъ симпатии и любови. I Присмете мого признателностъ за тѣя частъ и за свѣтлитъ приживявания, съ които ардаватке и озарке могоа наскрѣбна до вѣра българска душа.

Накаръ изразамъ сърдечна благодарностъ и на вѣсния сърца въ България и чужбина, които въ тѣя мѣстикъ за мене дѣтъ на направилъ честѣта да си спомнахъ за менъ: и да ме подвратятъ.

Прочѣтаемъ събраніе,

Опе ена дуна. Чувствувамъ, знамъ, ме народѣтъ съ чѣстуването на могоа личностъ чѣстѣта себе си, вѣрата въ сионитъ си, наеледѣтъ си. Душевно обединѣтъ въ тѣя часъ, тѣя иска да намери едина точка на опора за дѣлото на своето ободраване; иска да докаже, че, въпрѣки всички прѣкви, той жонѣе, че, въпрѣки всички нешастия, той напръва; иска да подготѣе, че той, който е азъ култура на славянството, не ще загине, има да загине; не той и въ деншинъ тежкъа чѣсъ нахъ назѣмъ си, себе си високи добродѣтели и рѣдан нравѣстени сили, които ще

Отъ Дома на Искусствата.

И, увѣренъ въ несмѣтливия успѣхъ, азъ изживамъ съ всичката могоа на вѣрата си и любовѣта си: Да живеѣ българскитъ народъ, да жонѣ България!

При годинитъ тържества въ Пловдивъ държаче съ много рѣчи прѣдъ учащата младежъ и гражданството отъ г. Ст. Омарчевски, живи лица отъ Пловдивъ, между които и отецъ Privat, директоръ на френския колежъ, дѣржа едина хубавѣ и мила рѣчь въ честь на Вазония обѣаеи. На тѣя въторжени рѣчи г. Ив. Вазонъ отговори съ една краува заушеува рѣчь, развѣдувающъ отъ словеснитъ на Пловдивъ, икоганнатѣа столицѣна на Источна Румелия, кѣдѣто е прѣкарѣлъ прѣвритъ години слѣдъ освобожденіето на България.

III.

Отвѣскаждъ въ България и чужбина народнитѣ поети бѣ обединѣти съ многобройни адреси и телеграмни, въ които е изказано всичко оноа, което българинитъ дѣлѣна на поета.

Получени сѣ адреси отъ XIX Обикновено Събрание, отъ Министерствата, Св. Синодъ, Българската академия на наукитъ, Македония, Сюзѣна на българскитъ учени, писатели и художници, Сюзѣна на българскитъ писатели, учителитъ въ столицата, Операта, Дома на искусствата, Народния Театръ, отъ многобройни просвѣтно-културни дружества, организации, частни лица, отъ ученилюбивия дружества въ провинцията и многобройни писма и телеграмни отъ разни лица изъ всички краища на страната.

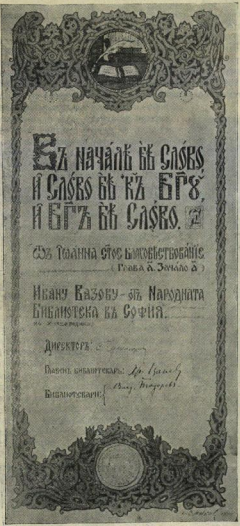
Всичко това най-краснорѣчиво говори за голѣмия ентузиазмъ, съ който българскитъ народъ отпразнува най-краснорѣчиво юбилеи на своя любовъ поетѣ. Това бѣ едно небивало у насъ досега культурно събитие, даже и въ чужбина. Това бѣ единъ великъ прѣвникъ въ исторіята на нашия народъ; живѣтъ, въ който българинитъ живо демонстрира прѣдъ чуждия свѣтъ своята духовна мощъ и култура.

Адреситъ помѣстѣме тукѣ книшарини.

Прѣтъ пърѣе на юбилеи Вазонъ е получилъ много полярѣни отвѣскаждъ — отъ дружества, ученици и ученици, художници, почитатели граждані и др. (гл. „Прѣслова на Яв. Вазонъ“, стр. 237—243). Синодѣ отъ полярѣнитъ поѣмѣтае въ тѣя брой.

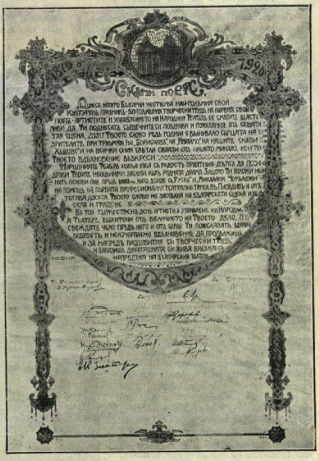
Отъ много свои стари приятели и писатели, възлюбени поети, писатели, журналисти, обществени дѣлѣни, почитатели — отъ Българина и чужбина, Вазонъ е получилъ многобройни писма и телеграмни. Повечето чуждестранни почитатели писма сѣ изъ славянскитъ страни. Измажко познатитъ писатели и обществени срѣдѣтъ се и лица славѣтъ: новинари, журналисти и въ най-вѣрнитъ качества на славянскитъ земни. Напр. има едно тукѣна писмо отъ единъ чехѣи учителъ — Йосифъ Несаба — отъ Собѣславина, едина агитивно плавниско сеце на крѣионовитъ. За умѣстѣо скажѣмо да проитираме извадка отъ писмото на едина Вазонѣа прѣвникѣна Е. Хитѣва — Д'Агренъ: Такаѣта, която крие въ себе си българската тона, трѣба да се изнесе навънъ България. Това ще докаже по единъ очевиденъ начинъ, че този народъ има хубави критерии въ исторіята, които извѣштѣватъ синхроничностѣта за трѣвнитъ му и които събуждатъ надежди чрѣзъ хубостѣта на прѣзвотѣта си.

Отъ многото чужди писма можемъ да поемѣме това отъ прѣвникѣта на Украинската република П. Драгомирѣва, който поздравява Ив. Вазонѣа отъ името на развитъ амтратурни и учени организации, Министерството на народното про-

Отъ Народната Библиотека.

Д. Завожъ

Отъ Народния Театръ.

Л. Малевѣвъ

го поставѣтъ равно или късно на чело на культурното движѣние на Балканския полуостровъ. I И мой дѣлъ е въ прѣки на моя жонѣенъ жѣтъ, повора голѣмата вѣра, които имахъ въ блѣдното да навикахъ на моя народъ: „Не се отчайвай! Вѣрай! Работи се братски говорѣтъ, съ-сѣднини сили!“

свѣщеніе и украинска университетъ въ Каменицѣ. Има слѣдѣ писма отъ кмета на г. Поинъвъ, Художествената академия въ Краковъ, Лѣ Пата — доносѣтъ по литературѣ въ Прага, отъ Владимиръ Сисъ (познѣтъ на българскитъ писатели). Прѣводѣтъ на Вазонитъ съчинѣния на чехки езикъ, учителѣтъ (сега пенсионеръ) Я. Ковворѣа е изпри-

свѣщеніе и украинска университетъ въ Каменицѣ. Има слѣдѣ писма отъ кмета на г. Поинъвъ, Художествената академия въ Краковъ, Лѣ Пата — доносѣтъ по литературѣ въ Прага, отъ Владимиръ Сисъ (познѣтъ на българскитъ писатели). Прѣводѣтъ на Вазонитъ съчинѣния на чехки езикъ, учителѣтъ (сега пенсионеръ) Я. Ковворѣа е изпри-